

luč, se sleče, luč zopet ugasne, leže, se priporoči dobremu Bogcu in zaspi. Pa tudi sicer je Majda junaška. Nekega dne je bila s svojo poldrugoletno sestrico Marinko na dvorišču. Medtem, ko je imela Majda opravka s svojimi punčkami, je stopila Marinka na klopco ter se nagnila v čeber vode, ki je stal zraven. Ko se je Majda ozrla in zapazila sestrico, da tiči z glavico v čebru, je skočila naglo in tiho brez vsakega krika tja, zagrabila z vso svojo močjo sestrico za obleko in jo postavila na tla. Potem je šele jela klicati mamo, naj osuši Marinki mokro glavico. Če bi bila zamudila Majda le nekaj minut, bi bila sestrica utonila. Na ta svoj čin je Majda po vsej pravici ponosna.

Beletova Majda je tudi prav dobrega srca. Ako sreča na stopnicah berača ali ga vidi, da čaka pred vrati kake druge stranke v hiši, mu pravi: »Le pridite k nam, pri nas že dobite kaj!«

Aha, čujem jo, zdaj prihaja!

»Kje pa je gospa?« vpraša.

»Naša mama piše v svoji sobi, ne smeš zdaj tja!« odgovori naša Dana.

»Pa moram, moram ji povedati, kaj je rekla naša mama!« Še ni tega dobro izgovorila in že je stala pri meni.

»Veste, kaj je mama rekla? Rekla je, da sem se tu pri vas naučila govoriti lepo slovenski. Nič več ne rabim spačenih ali pokvarjenih besed. Vi ste res pravi Slovenci, zato moram biti še več pri vas; ali ne?«

Še ni dobro vsega izgovorila, je že odfrčala. Slišim jo, kako pripoveduje naši Dani, da je oče kupil tako velik voziček, da bo lahko njo in sestrico Marinko peljal na izprehod. »Če boš hotela, pojdeš pa ti, Dana, enkrat namesto mene. Oče bo peljal voziček, jaz pa pojdem zraven,« je dejala v svoji dobrosrčnosti.

Tiho, tiho je ob Soči.

*Tiho, tiho je ob Soči,
niti list ne zašumi . . .
Samo žalost, naša žalost
tam pokoja ne dobi.*

*Kamor greš, beseda naša
sega v dušo in v srce,
le ob Soči, tam ob Soči
naj glasiti se ne sme?*

*Vendar ni moči na svetu,
ki bi vzela nam to moč!
Bratje, še je v nas mladosti,
da prispemo na pomoč.*

*Dan zasvetil bo ob Soči,
dan pravice in moči,
ko ob Soči naša žalost
v radost se izpremeni.*

Ivan Albreht.